

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 75Ek/461/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118243628
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Veronika Šuchová LL.M
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2021:6118243628.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: ROYAL DEVELOPMENT - RSRD, zzpo, so sídlom: Suľany 243, 951 25 Hruboňovo, IČO: 45 741 905, v konaní zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Peter Bartoš, s. r. o. so sídlom: Martina Granca 3618/44, 841 02 Bratislava, IČO: 52 262 821, proti povinnému: JVS Slovensko, s. r. o., Križkova 9, 811 04 Bratislava, IČO: 44 623 411, v konaní zastúpený: Ivanič & Partners, s. r. o., advokátska kancelária, Dunajská 48, 811 08 Bratislava, v exekúcii vedenej súdnym exekútorom Mgr. Milošom Dubovcom, so sídlom exekútorského úradu Podunajská 23/D, 821 06 Bratislava, pod č.. 28EX 132/18, o vymoženie pohľadávky vo výške 1.716,- Eur s príslušenstvom, o návrhu na zastavenie exekúcie, rozhodujúc o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 75Ek/461/2018 zo dňa 17. januára 2019, takto

rozhodol:

I. Súd m e n í výrok I. uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 75Ek/461/2018 zo dňa 17. januára 2019 tak, že exekúciu v celom rozsahu podľa ustanovenia § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku z a s t a v u j e.

II. Súd z r u š u j e výrok II. a III. uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 75Ek/461/2018 zo dňa 17. januára 2019.

o d ô v o d n e n i e :

1. Dňa 17.01.2019 vydal Okresný súd Banská Bystrica konajúc vyšším súdnym úradníkom uznesenie pod sp. zn. 75Ek/461/2018, ktorým vo výroku I. návrh povinného na zastavenie exekúcie v celom rozsahu zamietol podľa § 61l ods. 3 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“), vo výroku II. nepriznal povinnému nárok na náhradu trov konania v súvislosti s podaným návrhom na zastavenie exekúcie a vo výroku III. priznal oprávnenému nárok na náhradu trov právneho zastúpenia za podanie vyjadrenia k návrhu povinného na zastavenie exekúcie vo výške 59,86 Eur.

2. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 07.03.2018 domáhal od povinného vymoženiu pohľadávky vo výške 1.716,- Eur s príslušenstvom na základe exekučného titulu - Rozhodcovského uznesenia zo dňa 29.05.2017, sp. zn. RD/35/2017, ktoré vydal Ing. Miloš Valach ad hoc rozhodca rozhodcovského súdu. Exekučný titul nadobudol vykonateľnosť dňa 12.06.2017. Oprávnený návrh na vykonanie exekúcie doplnil podaním zo dňa 10.07.2019 o Rozhodcovský rozsudok zo dňa 01.07.2019, sp.zn. RD/35/2017, ktoré vydal Ing. Miloš Valach ad hoc rozhodca rozhodcovského súdu. Exekučný titul nadobudol vykonateľnosť dňa 08.07.2017 Exekučný súd vydal dňa 16.04.2018 poverenie na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi Mgr. Milošovi Dubovcovi, so sídlom exekútorského úradu Podunajská 23/D, 821 06 Bratislava, ktorý exekúciu vedie pod č. 28EX 132/18. Povinný podal v zákonnej 15-dňovej lehote podľa ustanovenia § 61k ods. 2 Exekučného poriadku návrh na zastavenie exekúcie. Na základe uvedeného má návrh povinného na zastavenie exekúcie odkladný účinok na výkon exekúcie. Povinný v návrhu na zastavenie exekúcie súdu navrhol exekúciu zastaviť podľa ustanovenia § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného

poriadku z dôvodu, že bol podaný návrh na rozhodnutie súdu o námietke žalobcu k nedostatku právomoci rozhodcovského súdu, a tiež žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Ďalej poukázal na vedenie konania na Okresnom súde Bratislava III, v ktorom bola podaná kompenzačná námietka týkajúca sa nároku, ktoré už bolo predmetom rozhodcovského konania. Uviedol, že rozhodcovský súd neprihliadol na jeho námietku týkajúcu sa nedostatku právomoci rozhodcovského súdu z dôvodu, že táto nebola uplatnená včas. Ďalej opísal priebeh rozhodcovského konania, ktorého záverom bol vydaný rozhodcovský rozsudok. Následne povinný opisoval samotný vzťah, z ktorého mala vzniknúť pohľadávka, ktorá bola uplatňovaná v rozhodcovskom konaní a ktorá viedla k vzniku exekučného titulu, ktorý je predmetom tejto exekúcie. Uviedol, že pohľadávka vznikla z nájomného vzťahu, kde povinný prenechal žalobcovi do dočasného užívania hnutelnú vec, pričom sa žalobca zaviazal za prenájom platiť, a to za podmienok stanovených nájomnou zmluvou. Namietal samotnú právomoc rozhodcovského súdu a ad hoc rozhodcu Ing. Miloša Valacha, ktorá mala byť odvodená zo Všeobecných obchodných podmienok (ďalej len „VOP“) platných v čase uzatvorenia zmluvy, konkrétne z článku XV, kde je uvedená rozhodcovská doložka - zmluva, dojednaná v prospech rozhodcovského súdu ad hoc rozhodcu Ing. Miloša Valacha, podľa výberu žalobcu. Povinný uviedol, že s týmto nikdy nesúhlasil a má za to, že rozhodcovský súd nemal právomoc rozhodovať o nároku žalobcu pre neexistenciu rozhodcovskej zmluvy. Pretože nikdy rozhodcovskú doložku s povinným neuzatvoril. Má za to, že nie je možné odvodiť z nájomnej zmluvy aplikáciu VOP žalobcu na ním uplatňovanú náhradu škody, a tiež nie je možné považovať rozhodcovskú doložku uvedenú v článku XV VOP za platne uzatvorenú. Poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu sp. zn. 2 Cdo 245/2010 zo dňa 30.11.2011, kde súd svoje rozhodnutie odôvodňuje aj tým, že pokiaľ je rozhodcovská doložka prílohou VOP, zmluvné strany s nimi musia vyjadriť súhlas. Povinný ďalej uvádza, že rozhodcovská doložka uvedená v článku XV VOP žalobcu je neurčitá a nejasná, nakoľko z jej znenia nie je možné bez pochybností vyvodiť, pred ktorým rozhodcovským súdom, resp. pred ktorým rozhodcom má byť prípadný spor rozhodovaný v rozhodcovskom konaní. Teda či pred stálym rozhodcovským súdom ROYAL DEVELOPMENT - RSRD, z.s., alebo pred ad hoc rozhodcom, resp. jediným rozhodcom stáleho rozhodcovského súdu Ing. Milošom Valachom. Oprávnený vo svojom vyjadrení k návrhu povinného na zastavenie exekúcie uvádza, že povinný neuviedol žiaden relevantný dôvod, ktorý umožňuje exekučnému súdu zastaviť exekúciu v zmysle Exekučného poriadku. Od návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie nenastali žiadne okolnosti, ktoré by spôsobili zánik alebo zoslabenie práva na vymáhanie nárokov oprávneného v zmysle exekučného titulu. Dôvody, ktoré povinný uvádza vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie, sú dôvodmi, ktoré sa týkajú napádania samotného rozhodcovského konania, ale nie sú to dôvody, ktoré by sa týkali skutočností, ktoré nastali po vydaní exekučného titulu. Tak isto žiadať od exekučného súdu, aby preskúmaval exekučný titul, je irelevantné, nakoľko k tomu exekučný súd nemá žiadne oprávnenie. Navyše návrh povinného na zastavenie exekúcie sa netýka oprávneného, ale druhého účastníka - žalobcu v rozhodcovskom konaní. Uviedol, že predmetom exekúcie oprávneného je nezaplatený rozhodcovský poplatok, ktorý povinný neuhradil v rozhodcovskom konaní. Jedná sa o pohľadávku samotného rozhodcovského súdu. Oprávnený ďalej konštatuje, že aj keď povinný podal na Okresný súd Bratislava V žalobu voči rozhodcovskému konaniu, oprávnený ako rozhodcovský súd v takomto konaní nevystupuje na strane účastníka. Je to spor medzi účastníkmi rozhodcovského konania a teda akýkoľvek výsledok takéhoto súdneho konania sa nijako nedotýka nárokov rozhodcovského súdu voči účastníkom rozhodcovského konania. Zároveň žiadal priznať náhradu trov konania. Súdnym exekútorom k návrhu povinného na zastavenie exekúcie doručil súdu svoje stanovisko, v ktorom uvádza, že exekučný titul je riadne vykonateľný a právoplatný a teda nebráni vymáhateľnosti nároku a z toho dôvodu žiada súd aby návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol. Vyšší súdny úradník napadnuté uznesenie odôvodnil tým, že Exekučný titul nebol v čase vydania napadnutého uznesenia zrušený a preto nevidel dôvod, prečo by mala byť exekúcia zastavená. A to aj napriek tomu, že v konaní bolo exekučnému súdu predložené Uznesenie Okresného súdu Bratislava III č.k. 25Cb/238/2016 - 351 zo dňa 07.11.2017 o prerušení konania do právoplatného skončenia konania o žalobe žalobcu na zrušenie rozhodcovského rozsudku vydaného dňa 11.07.2017 v rozhodcovskom konaní pod sp. zn. RD/35/2017, označeného ako „rozhodcovský rozsudok“ spojeného s návrhom na odloženie vykonateľnosti označeného rozhodcovského rozsudku. K nedostatku právomoci rozhodcovského súdu a údajnej neexistencii rozhodcovskej zmluvy uviedol, že tieto nie je exekučný súd oprávnený skúmať. (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6M Cdo/9/2012) Exekučný súd pred vydaním poverenia skúma len rozhodcovskú spotrebiteľskú zmluvu v intenciách ktoré mu dáva Exekučný poriadok. Nakoľko sa v danom prípade nejedná o spotrebiteľský spor, súd nemal povinnosť skúmať rozhodcovskú zmluvu. Ďalej vychádzal z predložených VOP, z ktorých odvodil právomoc a oprávnenie na konanie a rozhodnutie vo veci ad hoc rozhodcom Ing. Milošom Valachom. Súd rozhodcovskú doložku

vyhodnotil ako dostatočne jasnú a zrozumiteľnú. Pričom poukázal na to, že nešiel do vecného prieskumu vzniku exekučného titulu. Exekučný titul preskúmal len z pohľadu, že ku dňu začatia exekúcie si povinný povinnosť uvedenú vo výroku exekučného titulu nesplnil. Z daného odvodil, že exekúcia a aj exekučné konanie sa začali dôvodne.

3. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil ustanoveniami § 45 ods. 2 písm. d), § 61k ods. 1, ods. 2, ods. 5, § 61l ods. 3 prvej vety, ods. 4, § 199a ods. 1, § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, ustanovením § 40 ods. 3 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej aj ako "ZoKR") a ustanoveniami § 10 ods. 2, § 13a ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej aj ako „Vyhláška“).

4. Proti tomuto uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 75Ek/461/2018 zo dňa 17.01.2019 podal povinný prostredníctvom právneho zástupcu sťažnosť a žiadal, aby Okresný súd Banská Bystrica sťažnosťou napadnuté uznesenie zmenil tak, že exekúciu z dôvodu neprípustnosti zastaví alebo aby napadnuté uznesenie zrušil a konanie prerušil do právoplatného skončenia súdneho konania vedeného na Okresnom súde Bratislava V sp.zn. 50C/61/20017, predmetom ktorého je námietka nedostatku právomoci rozhodcovského súdu a žiadal priznať trovy konania.

5. Povinný vo svojej sťažnosti uviedol, že Exekučný súd je oprávnený a povinný skúmať zákonnosť exekučného titulu v ktoromkoľvek štádiu už začatého exekučného konania a nielen v súvislosti s vydaním poverenia na vykonanie exekúcie, a to napr. aj pre účely zistenia existencie dôvodu, pre ktorý by bolo potrebné už začaté exekučné konanie zastaviť. Pričom exekučný súd tak môže urobiť na návrh účastníka konania, ako aj bez návrhu. Uviedol, že ak nedošlo k uzavretiu rozhodcovskej zmluvy, nemohol spor rozhodnúť rozhodcovský súd a v takom prípade ani nemohol vydať rozhodcovský rozsudok. Keby exekučný súd akceptoval rozhodcovský rozsudok, pre vydanie ktorého nie je daná právomoc rozhodcovského súdu, akceptoval by vykonateľnosť rozhodnutia vydaného tým, kto na to nemá právomoc. Ďalej namietal právomoc rozhodcovského súdu a uviedol s tým súvisiace dôsledky, ktoré majú za následok zastavenie exekúcie. Ak exekučný súd zistí prekážku brániacu vykonaniu exekúcie, je povinný exekúciu z úradnej moci zastaviť. V otázke právomoci exekučného súdu na skúmanie právomoci rozhodcovského súdu (rozhodcu) a rozhodcovskej zmluvy, resp. doložky uviedol, že exekučný súd túto právomoc má a v prípade zisteného nedostatku je v tomto smere oprávnený konštatovať rozpor rozhodcovského rozsudku so zákonom. Pričom nie je viazaný názorom rozhodcovského súdu. Uviedol že nedostatok právomoci rozhodcovského súdu odvíjajúci sa od neexistencie či neplatnosti rozhodcovskej zmluvy má za následok materiálnu nevykonateľnosť rozhodcovského rozhodnutia, a to bez ohľadu na to, či zo strany povinného bolo alebo nebolo rozhodnutie napadnuté žalobou o právomoc rozhodcovského súdu a/alebo žalobou o zrušenie rozhodcovského rozsudku a bez ohľadu na to, či povinný napadol a spochybnil alebo nenapadol a nespochybnil právomoc rozhodcovského súdu a/alebo existenciu rozhodcovskej zmluvy. Povinný teda namietal nedostatok právomoci rozhodcovského súdu z dôvodov, že rozhodcovská zmluva uvedená vo VOP (dostupných iba na internetovej stránke spoločnosti CONCRETE SK s.r.o.), ani žiadna iná rozhodcovská zmluva medzi spoločnosťou CONCRETE SK s.r.o. a povinným nikdy nebola platne uzatvorená, spoločnosť CONCRETE SK s.r.o. existenciu akejkoľvek rozhodcovskej zmluvy žiadnym spôsobom nepreukázala a povinný jej existenciu výslovne vždy poprel a popiera. Ďalej namietal nesplnenie zákonom ustanovených požiadaviek na kreovanie rozhodcovského súdu a neurčitosť a nejednoznačnosť subjektu označeného ako rozhodca/rozhodcovský súd. Povinný ďalej namietal to, že exekučný súd sa absolútne nezaoberal existenciou rozhodcovskej zmluvy, čo je hlavným dôvodom pre neprípustnosť uvedenej exekúcie. Ďalej namietal zákonnosť vydaného exekučného titulu, keď voči jeho výroku nebolo možné podať opravný prostriedok. Samotný exekučný titul považuje za arbitrárny. A arbitrárne vydaný „rozhodcovský rozsudok", nie je v súlade s čl. 1 ods. 1, čl. 13 ods. 4 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Poukazuje na rozsudok Okresného súdu Bratislava V. č.k.: 50C/61/2017-535 zo dňa 25.09.2018, ktorým súd rozhodol, že „Rozhodcovský súd, ktorým je ad hoc rozhodca Ing. Miloš Valach ustanovený vybranou osobou ROYAL DEVELOPMENT - RSRD, zspo, 45 741 905, so sídlom Suľany 243, Hruboňovo, nemá právomoc rozhodovať spor žalovaného proti žalobcovi o zaplatenie 3.815,38 Eur s príslušenstvom vedeným pod sp. zn. RD 35/2017." Povinný bol teda na prvom stupni v plnom rozsahu úspešný. Aj napriek podanému odvolaniu považuje za absurdné, aby bola voči povinnému vedená exekúcia. Uviedol, že ad hoc rozhodca Ing. Miloš Valach je subjekt, ktorý nemá žiadnu právomoc vydávať

rozhodnutia, ktorými by povinnému boli ukladané akékoľvek povinnosti, ktorý viedol rozhodcovské konanie spôsobom flagrantne porušujúcim zásady rovnosti strán sporu, čím sa pokúsil znemožniť obranu voči takémuto nezákonnému postupu a rozhodnutiu. Poukazuje na nedodržiavanie rovnakých podmienok v rozhodcovskom konaní uplatňovaným voči stranám. Záverom poukazuje na arbitrárnosť samotného napadnutého rozhodnutia, kde namieta nedostatočné skutkové zistenia zo strany súdu, ktoré následne viedli k nesprávnemu právnenému posúdeniu veci.

6. Oprávnený sa k sťažnosti povinného vyjadril s tým, že sa stotožňuje s napadnutým uznesením a považuje ho za správne, objektívne a v súlade s Exekučným poriadkom. Procesná a právna situácia povinného je stále rovnaká. Neexistuje žiaden dôvod na zastavenie exekúcie oprávneného. Tvrdenia povinného považuje za irelevantné. Oprávnený zdôrazňuje, že predmetom jeho exekúcie nie sú obchodné nároky, ale nezaplatené rozhodcovské poplatky. Pohľadávka oprávneného nie je trovami rozhodcovského konania, ktoré súvisia so vzájomnými nárokmi účastníkov rozhodcovského konania, t. j. žalobcu a žalovaného. Jedná sa o pohľadávku samotného rozhodcovského súdu, ktorá s meritórnym rozhodnutím vo veci nemá nič spoločné. Oprávnený s povinným nie je v žiadnom spore a oprávnený ani nebol účastníkom rozhodcovského konania sp. zn. RD/35/2017. Oprávnený je iba subjekt ktorý na základe rozhodcovských pravidiel rozhodcovského súdu - rozhodcu prijíma všetky nároky, ktoré vznikli v uvedenom rozhodcovskom konaní a to plne v súlade s § 29 ZoRK. Z tohto dôvodu sa oprávneného nijako netýkajú námietky povinného, ktorými ten napáda samotné rozhodcovské konanie sp. zn. RD/35/2017. Tiež sa oprávneného nijako netýka súdne konanie, ktoré povinný vedie voči spoločnosti CONCRETE SK, s.r.o. na Okresnom súde Bratislava V. Oprávnený nie je účastníkom tohto súdneho konania. Všetky spory, ktoré vznikli po skončení rozhodcovského konania sp. zn. RD/35/2017 sa týkajú iba účastníkov tohto rozhodcovského konania a nikoho iného. Ďalej poukázal na to, že exekučný titul nie je právoplatne zrušený. Preto neexistuje žiaden zákonom a judikatórnou praxou predpokladaný dôvod pre zastavenie exekúcie oprávneného. Oprávnený ďalej uvádza následky zrušenia exekučného titulu na samotné rozhodcovské konanie. Dospel k záveru, že zrušením exekučného titulu nie je dotknutý nárok na úhradu poplatkov, ktoré vznikli v rozhodcovskom konaní. Ďalej sa zaoberá účinkami zrušenia rozhodcovského rozsudku, kde dospel k záveru, že pokiaľ by došlo k zrušeniu rozhodcovského rozsudku z dôvodu neplatnosti/neexistencie rozhodcovskej zmluvy/doložky, toto bude mať za následok pokračovanie v začatom konaní na podklade pôvodne podanej žaloby. Záverom uviedol, že exekučný súd nemá právomoc meritórne preskúmať nespotebitel'ské rozhodcovské rozhodnutie, ani posudzovať právomoc rozhodcovského súdu v rozhodcovskom konaní. Toto oprávnenie exekučný súd stratil zrušením bývalého § 45 ZoRK v znení platnom od 01.01.2015. Uviedol, že rozhodcovské rozhodnutie, ktoré nebolo právoplatne zrušené kauzálnie príslušným súdom, má rovnaké účinky ako právoplatné rozhodnutie všeobecného súdu (§ 35 ZoRK). Preto neexistuje žiaden zákonom a judikatórnou praxou predpokladaný dôvod pre zastavenie exekúcie. Uviedol, že nevyužitie postupu podľa týchto ustanovení v iných než spotrebitel'ských veciach znamená stratu možnosti skúmať a spochybňovať rozhodcovskú zmluvu a tým aj právomoc rozhodcovského súdu v rozhodcovskom konaní, pretože inak by tieto ustanovenia strácali svoj zmysel, boli by nadbytočné. Ďalej citoval súdne rozhodnutia, ktoré pojednávajú o záväznosti a nezmeniteľnosti rozhodcovských súdov, ktoré boli ZoRK postavené na roveň s rozhodnutiami všeobecných súdov. Vzhľadom na uvedené, a to že exekučný titul a právomoc rozhodcovského súdu v rozhodcovskom konaní sp. zn. RD/35/2017 je v súčasnosti preskúmaná kauzálnie príslušným Okresným súdom Bratislava V nespôsobuje žiadne obmedzenie v pokračovaní pri výkone exekúcie považuje vedenie exekúcie za oprávnené.

7. Oprávnený Doplnujúcim podaním zo dňa 10.07.2019 doručil súdu rozhodcovský rozsudok sp. zn. RD/35/2017 zo dňa 01.07.2019, ktorým boli judikované uplatňované trovy rozhodcovského konania sp. zn. RD/35/2017 v zmysle § 34 ods. 4 zákona č. 244/2002 Z. z., a ktoré už boli stanovené rozhodcovským uznesením sp. zn. RD/35/2017 zo dňa 29.05.2017.

8. Ďalším doplnujúcim podaním oprávnený zdôvodňoval oprávnenosť rozhodcovského súdu na judikovanie nezaplatených rozhodcovských poplatkov aj rozhodcovským uznesením vydaným podľa § 38, kde podľa § 38 ods. 2 v spojení s § 35 zákona č. 244/2002 Z. z. Podľa uznesenia Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2CoR/5/2019 - 379 zo dňa 26.06.2019 rozhodcovský súd má právo na uplatňovanie vlastných pohľadávok - nezaplatených rozhodcovských poplatkov a tieto si môže uplatňovať aj rozhodcovským uznesením, ktoré je riadnym exekučným titulom - „Troy rozhodcovského konania sú zákonným nárokom rozhodcovského súdu podľa svojich Rokovacích a Rozhodcovských pravidiel.“ Oprávnený ďalej tvrdí, že forma, akou si rozhodcovský súd uplatňuje svoje nároky -

nezaplatené rozhodcovské poplatky, nemôže byť dôvodom na negovanie jeho exekúcie. Je to iba procesné rozhodnutie rozhodcovského súdu, či to bude v podobe rozhodcovského uznesenia alebo v podobe rozhodcovského rozsudku.

9. Povinný súdu doručil svoje dopĺňujúce podanie zo dňa 10.03.2020, v ktorom do spisu doložil Rozsudok Krajského súdu v Bratislave, č.k. 2Cob/48/2019-639 zo dňa 28.01.2020, ktorým odvolací súd potvrdil prvostupňový rozsudok Okresného súdu Bratislava V č.k. 50C/61/2017-535 zo dňa 25.09.2018. Týmto bol judikovaný nedostatok právomoci rozhodcovského súdu, ktorým bol ad hoc rozhodca Ing. Miloš Valach ustanovený vybranou osobou ROYAL DEVELOPMENT - RSRD, zspo, IČO: 45 741 905 so sídlom Suľany 243, Hrubošovo rozhodovať spor medzi oprávneným (žalobcom) a povinným (žalovaným) o zaplataenie 3.815,38 Eur s príslušenstvom vedeným pod sp.zn RD 35/2017. Uviedol, že súdy potvrdili, že rozhodcovské konanie bolo nezákonne začaté a vedené pred domnelým rozhodcom v domnelom rozhodcovskom konaní. Na základe uvedených skutočností žiada aby súd napadnuté uznesenie zmenil a exekúciu zastavil z dôvodu jej neprípustnosti.

10. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

11. Podľa § 202 ods. 1 Exekučného poriadku, v exekučnom konaní koná a rozhoduje vyšší súdny úradník, ak nejde o rozhodnutie o príklepe. Sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka. Pojednávanie súd nariaďuje, ak to pokladá za potrebné.

12. Podľa § 239 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, (ďalej aj ako „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

13. Podľa § 243 CSP v sťažnosti sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému uzneseniu smeruje, v čom sa postup alebo uznesenie súdu považuje za nesprávne a čoho sa sťažovateľ domáha.

14. Podľa § 248 CSP o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

15. Podľa § 249 CSP súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

16. Podľa § 250 ods. 2 CSP ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení; v prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právnym názorom súdu.

17. Podľa § 4 ods. 2 ZoRK, rozhodcovská zmluva musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

18. Podľa § 21 ods. 4 ZoRK, ak rozhodcovský súd rozhodne, že má právomoc rozhodovať, rozhodne o námietke podľa odseku 2 rozhodcovským uznesením alebo, ak sa účastníci nedohodli inak v rozhodcovskom rozsudku. Ak rozhodcovský súd rozhodne rozhodcovským uznesením, že má právomoc rozhodovať, účastník rozhodcovského konania, ktorý námietku podal, môže do 30 dní po doručení predbežného rozhodnutia podať návrh na súd, aby o námietke rozhodol. Proti rozhodnutiu súdu o zamietnutí námietky nie je prípustný opravný prostriedok. Rozhodcovský súd môže počas rozhodovania o námietke pokračovať v rozhodcovskom konaní a vydať rozhodcovský rozsudok.

19. Podľa § 40 ods. 3 veta prvá ZoRK, ak podá účastník rozhodcovského konania žalobu na príslušnom súde, napadnutý rozhodcovský rozsudok zostáva právoplatný.

20. Preskúmaním podanej sťažnosti súd zistil, že táto bola podaná súdu emailom dňa 01.02.2019 a následne bola listinne doplnená dňa 04.02.2019. Sťažnosť smeruje voči rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka. Keďže sťažnosťou napadnuté uznesenie bolo do dátovej schránky právneho zástupcu povinného doručené dňa 17.01.2019, bola sťažnosť podaná v zákonom stanovenej lehote (§242 CSP).

21. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 249 CSP a dospel k záveru, že sťažnosť povinného je dôvodná.

22. Súd konštatuje, že vyšší súdny úradník nedostatočne zistil a vyhodnotil skutkový stav exekučného konania v čase posudzovania návrhu povinného na zastavenie exekúcie, dôsledkom čoho bola skutočnosť, že jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových (procesných) zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce použil správny právny predpis, ale ho nesprávne interpretoval, alebo ak zo skutkových (procesných) záverov vyvodil nesprávne právne závery. V danom prípade vyšší súdny úradník skutkový stav zistil nedostatočne a s niektorými aspektmi sa nevysporiadal vôbec. Následne skutkové zistenia nesprávne vyhodnotil, v dôsledku čoho vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach oprávneného a povinného. Navyše napadnuté uznesenie nedostatočne odôvodnil.

23. V úvode je nevyhnutné uviesť, že cieľom exekučného konania je uspokojenie nároku oprávneného, ktorý mu bol priznaný vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu. Účelom exekučného konania je nútená realizácia exekučného titulu vykonaná zásahom do práv povinného. Exekučný súd v konaní povinného na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie. Pre posúdenie návrhu na zastavenie exekúcie je rozhodujúci stav ku dňu začatia exekučného konania, t. j. moment podania návrhu na vykonanie exekúcie. Pričom dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý ho podal. Súd môže prihliadať len na tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku vymáhaného nároku. Ustanovenie § 61k ods. 1 Exekučného poriadku taxatívne vymenúva dôvody, pre ktoré musí súd exekúciu zastaviť, a to bez ohľadu na to či to účastník konania navrhol. Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z vyššie citovaného ustanovenia Exekučného poriadku, z ktorého vyplýva, že návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia byť v ňom uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Povinný musí uviesť okolnosti, ktoré podľa neho po vzniku exekučného titulu spôsobili zánik vymáhaného nároku, zrušenie exekučného titulu alebo iné skutočnosti, ktoré jeho vymáhateľnosti bránia.

24. V predmetnom konaní o návrhu na zastavenie exekúcie bolo nosnou námietkou povinného pre zastavenie exekúcie skutočnosť, že prebiehajú tri konania, ktorých výsledok má vplyv na vedenie exekúcie, a to aj napriek tomu, že v nich oprávnený nefiguruje ako strana konania. Súd sa však v napadnutom uznesení ich obsahom a dôsledkami nezaoberal, ale ich len vyhodnotil ako nepostačujúce pre zastavenie exekúcie. Pričom ako podklad pre takéto tvrdenie použil ustanovenie § 40 ods. 3 ZoRK, ktoré ustanovuje, že samotné podanie žaloby na zrušenie rozhodcovského rozsudku nezakladá stratu právoplatnosti a vykonateľnosti exekučného titulu. Ďalej uviedol, že takéto účinky môže mať len právoplatné rozhodnutie súdu o zrušení rozhodcovského rozsudku alebo právoplatné rozhodnutie súdu o odklade vykonateľnosti exekučného titulu. Uvedené tvrdenie podložil nemožnosťou exekučného súdu skúmať v nesporebných rozhodcovských veciach či rozhodcovský rozsudok vykazuje vady alebo nie, pretože na posúdenie tejto otázky sú kauzálné príslušné všeobecné súdy. Zároveň poukázal na zrovnoprávenie rozhodcovského rozsudku s rozhodnutiami všeobecných súdov.

25. Uvedené argumenty sú síce pravdivé, avšak pre prejednávaný prípad sú nedostatočné, pretože nezahŕňajú komplexne uvedený skutkový a právny rámec. Súd teda uvádza, že v danom prípade je potrebné vyhodnocovať situáciu širšie, ktorá musí zahŕňať jednak začiatok právneho vzťahu medzi stranami, týkajúceho sa dojednaní o riešení sporu (čiže proces uzatvárania rozhodcovskej zmluvy, resp. doložky), obsah tohto zmluvného dojednaní ako aj následne otázku existencie a oprávnenosti subjektu zvoleného pre riešenie sporov strán. V neposlednom rade sa musí riešiť aj otázka priebehu rozhodcovského konania a jeho výsledku pretaveného do rozhodcovského rozsudku. Z uvedeného je evidentné, že vyšší súdny úradník sa zamerlal len na čiastkový problém, ktorý vyhodnotil podľa názoru súdu nesprávne nakoľko nevzal v úvahu širší kontext prejednávaného prípadu.

26. Pred posúdením uvedeného je potrebné poukázať na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. - IV.ÚS 22/2020 z 13.05.2020, ktorým bolo stanovené, že exekučný súd v nesporebnom rozhodcovskom konaní nie je oprávnený skúmať právomoc rozhodcovského súdu z dôvodu neplatnosti,

resp. neexistencie rozhodcovskej doložky, resp. zmluvy, keďže na uplatnenie takejto námietky existujú v zmysle zákona o rozhodcovskom konaní iné inštitúty (námietka nedostatku právomoci rozhodcovského súdu pre neexistenciu alebo neplatnosť rozhodcovskej zmluvy podľa § 21 zákona o rozhodcovskom konaní, resp. podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa § 40 zákona o rozhodcovskom konaní). Možnosť uplatniť námietku nedostatku právomoci rozhodcovského súdu a možnosť podať žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku v nesporebných veciach vylučuje skúmanie právomoci rozhodcovského súdu v exekučnom konaní, pričom nevyužitie postupu podľa týchto ustanovení v iných než spotrebiteľských veciach znamená stratu možnosti skúmať a spochybňovať rozhodcovskú zmluvu, a tým aj právomoc rozhodcovského súdu v exekučnom konaní.

27. Vzhľadom na takúto limitáciu bolo v prvom rade potrebné ustáliť, že vymáhaná pohľadávka vznikla v spore, ktorý má nesporebný charakter. Toto určenie malo následne vplyv na posúdenie rozsahu právomoci exekučného súdu na preskúmanie uzatvorenej rozhodcovskej doložky, právomoci rozhodcovského súdu ako aj posúdenia rozhodcovského rozsudku ako exekučného titulu. Vychádzajúc z vyššie spomenutého nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky, podstatnou skutočnosťou pre tento prieskum je aktivita žalovaného, ktorému ZoRK dáva do rúk nástroje, ktorými môže ochrániť svoje práva, v prípade ak je presvedčený, že došlo k ich porušeniu. V prípade, že je neaktívny a svoje práva si na kauzálne príslušnom všeobecnom súde neuplatní riadne a včas, stráca túto možnosť a takúto nečinnosť nemožno následne zhojiť vo vykonávacom konaní.

28. Z obsahu spisu ako aj množstva podaní strán jednoznačne vyplýva, že povinný bol aktívny a svoje práva si uplatnil na kauzálne príslušných všeobecných súdoch a ich existenciu namietal v návrhu na zastavenie exekúcie. Súd je toho názoru, že skutočnosť, že v čase podania návrhu na zastavenie exekúcie ešte o týchto nárokoch nebolo právoplatne rozhodnuté, nemôže byť na ťarchu povinného. Tieto súdy totižto posudzovali také otázky, ktoré majú vplyv na posúdenie prípustnosti exekúcie ako takej, čo je podstatou sporu týkajúceho sa návrhu povinného na zastavenie exekúcie.

29. Je nesporné, že sa jednalo o nasledovné konania: 1.) konanie vedené Okresným súdom Bratislava III sp. zn. 25Cb/238/2016 z titulu neuhradených záväzkov vyplývajúcich z obchodného vzťahu, 2.) konanie vedené Okresným súdom Bratislava V. sp. zn.: 50C/61/2017, v ktorom sa povinný ako žalobca domáhal rozhodnutia súdu o námietke nedostatku právomoci rozhodcovského súdu a 3.) konanie vedené Okresným súdom Bratislava V. sp. zn.: 29Cr/41/2017 v ktorom sa povinný ako žalobca domáhal zrušenia rozhodcovského rozsudku. Z obsahu prejednávaných vecí súd musel najprv určiť, či je nevyhnutné počkať na výsledok všetkých konaní, alebo či niektoré z uvedených konaní bude postačovať pre zodpovedanie otázky prípustnosti exekúcie. Analýzou vyplynulo, že exekučný súd nemusí čakať pokiaľ všetky uvedené konania budú právoplatne skončené. Pre účely posúdenia prípustnosti exekúcie súd vyhodnocuje, že najdôležitejším konaním bolo konanie vedené na Okresnom súde Bratislava V pod sp.zn. 50C/61/2017, v ktorom sa povinný ako žalobca domáhal rozhodnutia súdu o námietke nedostatku právomoci rozhodcovského súdu. K uvedenému záveru dospel tým, že považuje zodpovedanie otázky právomoci rozhodcovského súdu za natoľko dôležitú, ktorá má vplyv jednak na kreovanie rozhodovacej entity (v tomto prípade ad hoc rozhodcu), priebeh rozhodcovského konania ako aj výsledok rozhodcovského konania, ktorým je najmä rozhodcovský rozsudok. Totižto, všetko navzájom súvisí a v prípade ak je chybný základ, bude chybný aj následok, ktorý na tento základ nadväzuje. Vo všeobecnosti platí, že len platná rozhodcovská zmluva môže založiť právomoc na konanie rozhodcovského súdu v rozhodcovskom konaní. Ak by exekučný súd akceptoval rozhodcovský rozsudok, pre vydanie ktorého nebola daná právomoc rozhodcovského súdu, akceptoval by vykonateľnosť rozhodnutia vydaného tým, kto na to nemal právomoc. Vo svojej podstate by išlo o akceptáciu rozhodnutia nevykonateľného, majúceho účinky paktu. Predpokladom existencie exekučného titulu, čo je základ pre výkon exekúcie je skutočnosť, že tento vôbec existuje. Teda, že spĺňa materiálne a formálne znaky vykonateľnosti. Ak takéto rozhodnutie vznikne pred orgánom, ktorý na to nemá právomoc, má to za následok materiálnu nevykonateľnosť (nezáväznosť) exekučného titulu (rozhodcovského uznesenia/rozsudku).

30. Súdu bol predložený Rozsudok Okresného súdu Bratislava V č.k. 50C/61/2017-535 zo dňa 25.09.2018 a Rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 2Cob/48/2019-639 zo dňa 28.01.2020. Lustráciou v registri doložiek právoplatností bolo zistené, že uvedené rozhodnutia nadobudli právoplatnosť dňa 13.03.2020. V danom konaní o námietke nedostatku právomoci rozhodcovského súdu bolo judikované, že rozhodcovský súd, ktorým je ad hoc rozhodca Ing. Miloš Valach ustanovený vybranou osobou ROYAL DEVELOPMENT - RSRD, zspo, IČO: 45 741 905 so sídlom Suľany 243,

Hruboňovo nemá právomoc rozhodovať spor žalovaného (povinného) proti žalobcovi v konaní o zaplatenie 3.815,38 Eur s príslušenstvom vedeným pod sp.zn. RD 35/2017.

31. Vzhľadom na viazanosť exekučného súdu pri posúdení otázky právomoci rozhodcovského súdu ako aj skutkových zisteniach kauzálne príslušného všeobecného súdu, ktoré smerovali k takémuto záveru, bola vyhodnotená aj námietka oprávneného o nestihnutí podať uvedenú žalobu včas. Všeobecný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že hmotnoprávna lehota 30 dní na podanie žaloby „na súd“ nebola zmeškaná a teda nedošlo k preklúzii procesného práva povinného. Z ust. § 21 ods. 4 ZoRK nevyplýva, že možnosťou podať návrh na súd je myslený kauzálne príslušný súd, keďže v tomto ustanovení to takto vyjadrené nie je.

32. Na základe uvedeného exekučný súd akceptoval posúdenie Okresného súdu Bratislava V aj v otázke uzavretia rozhodcovskej zmluvy, v ktorej dospel k záveru, že rozhodcovská doložka je neplatná, pretože nebola preukázaná jej písomná forma a ani žiadny iný úkon povinného, na základe ktorého by sa všeobecné obchodné podmienky stali súčasťou ich zmluvného vzťahu, založeného nájomnou zmluvou a takáto neplatná rozhodcovská doložka nemôže založiť právomoc rozhodcovského súdu na konanie.

33. Exekučný súd rovnako akceptoval aj záver, že v čase vzniku žalobcom predkladanej rozhodcovskej doložky teda v čase vzniku predmetných obchodných podmienok dňa 01.02.2013, subjekt ROYAL DEVELOPMENT -RSRD zppo neexistoval a vznikol až dňa 08.11.2013, hoci žalovaný na tento subjekt odkazuje vo svojom vyjadrení zo dňa 08.03.2018, avšak v predmetnej rozhodcovskej doložke obsiahnutej vo všeobecných obchodných podmienkach už figuruje ROYAL DEVELOPMENT spol. s r.o. S odkazom na ust. § 54b ods. 3 ZoRK sa Rozhodcovský súd Royal development zriadený pri ROYAL DEVELOPMENT zppo nestal právnym nástupcom pôvodného rozhodcovského súdu zriadeného pri ROYAL DEVELOPMENT spol. s r.o. Teda v čase podania žaloby na rozhodcovský súd zriaďovateľom rozhodcovského súdu je ROYAL DEVELOPMENT RSRD, zppo, pričom tento rozhodcovský súd nespĺňa podmienky ust. § 12 ods. 1 platného a účinného k 01.01.2017 a podľa prechodných ustanovení, ak zriaďovateľ nespĺňa podmienky ustanovené zákonom pre zriaďovateľa stáleho rozhodcovského súdu nemôže po 31.12.2016 vykonávať rozhodcovské konania a vydávať rozhodcovské rozhodnutia. S odkazom na ust. § 6 ods. 3 a § 8 ZoRK ustanovenou právnickou osobou ustanovujúcou rozhodcu mala byť ROYAL DEVELOPMENT spol. s r.o., ktorý bol však zrušený. Mechanizmus fungovania subjektu ROYAL DEVELOPMENT - RSRD, zppo a jeho ad hoc rozhodcov všeobecný súd vyhodnotil ako obchádzanie ustanovenia § 12 ods. 1 ZoRK, keďže činnosť ROYAL DEVELOPMENT - RSRD, zppo a jeho ad hoc rozhodcov má znaky stálej rozhodcovskej činnosti.

34. V neposlednom rade súd uvádza, že uvedené závery sú jednoznačne použiteľné aj na prejednávany prípad, predmetom ktorého je uplatnenie trov rozhodcovského konania na základe rozhodcovského uznesenia doplneného o rozhodcovský rozsudok. Totižto, ak nebola daná právomoc rozhodcovského súdu, konajúceho prostredníctvom ad hoc rozhodcu, nemohlo dôjsť k začatiu samotného rozhodcovského konania a ani k vzniku akýchkoľvek trov konania. Pokiaľ boli trovy konania judikované, nie je možné ich z rovnakých dôvodov akceptovať. Pretože boli uplatnené subjektom, ktorý na to nemal právomoc. V neposlednom rade súd uvádza, že sa neprikláňa k právnemu posúdeniu oprávneného o tom, že je možné akceptovať rozhodcovské uznesenie, ktorým sa ukladá povinnosť strane na úhradu trov rozhodcovského konania za exekučný titul. Rozhodcovské súdy totižto rozhodujú formou uznesenia najmä procesné otázky. Rozhodovanie o trovách rozhodcovského konania by však malo byť rozhodnutím meritórnym a preto by malo byť zahrnuté do rozhodcovského rozsudku tak, ako je to uvedené v predložennom Rozsudku sp.zn. RD/35/2017 zo dňa 01.07.2019. (uvedený záver vyplýva z komentára k ZoRK)

35. Súd v tomto smere dodáva, že za daného skutkového stavu, exekučný súd nemôže oprávnenému priznať právo domáhať sa súdnej ochrany pri výkone práva, ktoré bolo priznané exekučným titulom, ktorý je nutné považovať za nulitný, resp. ničotný právny akt, z dôvodu nedostatku právomoci rozhodcovského súdu ako aj pre nepreukázanie, že došlo k uzatvoreniu rozhodcovskej zmluvy. Rozhodnutie je možné považovať za exekučný titul len vtedy ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok, a je vykonateľné. Vykonateľnosť (ako základný predpoklad pre existenciu spôsobilého exekučného titulu) je takou vlastnosťou rozhodnutia, ktorá mu dáva punc vynútiteľnosti a umožňuje núteným spôsobom (výkonom) aj proti vôli povinného subjektu realizovať povinnosť obsiahnutú vo výroku rozhodnutia, ak táto nebola splnená dobrovoľne. Vykonateľnosť má svoju materiálnu a formálnu stránku.

Formálna stránka vykonateľnosti je naplnená vtedy, ak rozhodnutie spĺňa predpoklady vykonateľnosti stanovené procesným predpisom, podľa ktorého bolo vydané. Materiálna vykonateľnosť exekučného titulu oproti tomu predstavuje vlastnú realizovateľnosť rozhodnutia, ktorá predpokladá reálnu existenciu oprávneného a povinného a ich presnú a jednoznačnú identifikáciu, a tiež presné vymedzenie obsahu vymáhaného nároku a jeho rozsahu. Výsledkom splnenia uvedených požiadaviek formálnej a hlavne materiálnej vykonateľnosti rozhodnutia je exekučný titul, ktorý presne stanovuje práva a povinnosti jednotlivých subjektov. Ak by súd oprávnenému v exekučnom konaní priznal uplatnenie takéhoto práva, konal by v rozpore so zákonom a základnými princípmi právnej istoty.

36. Exekučný súd ďalej uvádza, že v prípade ak sa v odôvodnení tohto rozhodnutia nezaoberal konkrétnou námietkou strán sporu, urobil tak preto, že daný argument a taktiež odpoveď naň nepovažoval pre rozhodnutie za rozhodujúce.

37. V posudzovanom prípade je teda možné konštatovať, že exekúcia je neprípustná, pretože predložený exekučný titul nie je materiálne vykonateľný (je nezáväzný). Na základe uvedených skutočností, súd konštatuje, že zistil a mal preukázanú existenciu dôvodu, ktorý bráni vymáhateľnosti exekučného titulu v zmysle § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku. Súd podanú sťažnosť povinného považoval za dôvodnú a napadnuté uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 75Ek/461/2018 zo dňa 17.01.2019 zmenil vo výroku I. tak, že exekúciu v celom rozsahu zastavil podľa ustanovenia § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku. O závislých výrokoch II. a III. súd rozhodol tak, že ich vzhľadom na zmenený výrok I. zrušil, nakoľko znenie uvedeného výroku po zmene rozhodnutia neobstojí. Po právoplatnosti tohto rozhodnutia vyšší súdny úradník rozhodne o trovách exekúcie súdneho exekútora a strán, nakoľko ich náhrada bola riadne uplatnená.

38. Vzhľadom na uvedené súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné podať odvolanie. (§ 202 ods. 3 Exekučného poriadku).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).